

USTAVNI SUD
BOSNE I HERCEGOVINE

УСТАВНИ СУД
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

CONSTITUTIONAL COURT
OF BOSNIA AND HERZEGOVINA

COUR CONSTITUTIONNELLE
DE BOSNIE-HERZEGOVINE

**СРЕДЊОРОЧНИ ПЛАН РАДА
УСТАВНОГ СУДА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
ЗА ПЕРИОД ОД 2020. ДО 2022. ГОДИНЕ**

Април 2019. године

САДРЖИНА

- 1. Увод**
- 2. Стратешки оквир**
- 3. Мандат, визија и мисија**
- 4. Анализа окружења**
- 5. Основна програмска одређења**
- 6. Ресурси и капацитети потребни за постизање циљева**
- 7. Оквир за праћење спровођења Плана и евалуацију резултата**

Прилог 1: Акциони план Средњорочног плана рада

Уставни суд Босне и Херцеговине, на основу члана 77 став (1) тачка ф) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине – пречишћени текст („Службени гласник Босне и Херцеговине“ број 94/14), те члана 6 Одлуке о поступку средњорочног планирања, праћења и извјештавања у институцијама Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ“ број 62/14), на сједници одржаној 24. априла 2019. године, усвојио је

СРЕДЊОРОЧНИ ПЛАН РАДА УСТАВНОГ СУДА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ ЗА ПЕРИОД ОД 2020. ДО 2022. ГОДИНЕ

1. УВОД

Уставни суд Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд БиХ) успостављен је чланом VI Устава Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Устав БиХ) којим се уређују питање надлежности и основна питања организације и процедуре, те коначност и обавезност његових одлука. Наведеном уставном одредбом одређен је уставни положај Уставног суда БиХ, чинећи га независним чуваром Устава и институционалним гарантом заштите људских права и основних слобода установљених каталогом права из члана II и инструментима Анекса I Устава БиХ.

Уставни суд није дио законодавне, извршне, ни редовне судске власти. Уставом БиХ позициониран је као посебна, самостална и независна власт која, на основу Устава БиХ, дјелује као корективни фактор за остала три сегмента власти.

У првим годинама рада Уставни суд БиХ је успијевао да ријешити предмете најкасније у року од једне године од њиховог пријема. Међутим, и поред перманентног предузимања нормативних и организационих мјера с тим циљем, након 2006. године више није било могуће остварити такав темпо рјешавања предмета. Дакле, дошло је до значајног продужења рокова за рјешавање предмета.

То је последица чињенице да се у односу на период од прије десет година прилив предмета готово удвостручио, а да није праћен одговарајућим повећањем броја запослених у Секретаријату Уставног суда БиХ. Проблем недостатка високостручног особља, које непосредно ради на обради предмета и креирању нацрта одлука из основне надлежности Уставног суда БиХ, донекле је ублажен одобравањем додатног запошљавања у децембру 2018. године.

Илустрације ради, у сљедећој табели је дат упоредни преглед броја за примљених предмета, броја запослених и буџета Уставног суда БиХ за период од 2002. до 2018. године.

Година	Број запримљених предмета	Одобрени буџет	Број запослених
2002.	295	1.997.294	29
2003.	832	2.357.088	37
2004.	1.169	3.449.800	66
2005.	2.707	4.214.287	80
2006.	3.484	4.250.000	78
2007.	3.667	4.595.434	86
2008.	4.017	4.915.232	90
2009.	4.209	5.000.000	90
2010.	6.056	5.200.000	94
2011.	5.076	5.086.517	90
2012.	4.739	5.188.000	90
2013.	5.452	5.257.000	90
2014.	5.733	5.279.000	90
2015.	5.785	5.218.000	94
2016.	5.105	5.382.000	94
2017.	5.606	5.453.000	94
2018.	7.767	5.493.000	98

Као што може да се види из табеле, повећање броја предмета који су у раду пред Уставним судом БиХ није адекватно пратило повећање финансијских средстава одобрених државним буџетом, нити повећање броја запослених у складу с потребама посла и захтјевима Уставног суда БиХ.

При оваквом стању ствари Уставни суд БиХ настоји да ријеша запримљене предмете у року краћем од три године, чиме настоје да се остваре, између осталог, уставне надлежности Уставног суда БиХ без повреде права на правично суђење у разумном року уз одржавање квалитета рада на највишем нивоу.

Треба имати у виду да је право на одлуку у разумном року важан елемент цјелине захтјева за правично суђење из члана II(3е) Устава БиХ и члана 6 став 1 Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода. Дужина судског поступка већ је дуже вријеме један од кључних проблема функционисања правосуђа у Босни и Херцеговини и очито је да још нису пронађени одговарајући механизми за његово рјешавање. Европски суд за људска права сматра да су државе потписнице Европске конвенције, без обзира на разлоге унутрашње природе који се често наводе као објашњење и оправдање за споро рјешавање

предмета, дужне да организују своје правне системе тако да домаћи судови испуњавају захтјеве члана 6 став 1 Европске конвенције, а то значи да им се обезбиједи све нужне претпоставке да свакоме могу да јемче рјешавање у разумном року.

Европски суд за људска права до сада није утврдио нити једну повреду права на доношење одлуке у разумном року пред Уставним судом БиХ, за разлику од уставних судова у регији. Међутим, свако евентуално продужење рока рјешавања предмета (због сталног повећања броја предмета праћеног лимитираним бројем стручног правног особља) као последицу може да има покретање поступка пред Европским судом за људска права због дужине трајања поступка пред Уставним судом БиХ. Треба имати у виду да су, у случајевима у којима је Европски суд утврдио повреду људских права, државе дужне да исплате апликантима знатна финансијска средства.

Посљедњих година Уставни суд БиХ, предузимањем различитих организационих мјера и ванредним залагањем свих запослених, успио је да прекине тренд продужавања времена потребног за рјешавање поводом апелације. Тако је у 2018. години Уставни суд успио да ријешити готово све предмете примљене у току 2016. године (остало неријешено пет АП и један У предмет). Међутим, планирани обим рада, према којем се очекивало да ће се у 2018. години ријешити већи број предмета од броја примљених предмета, није реализован, првенствено због повећања примљених предмета од око 38% у односу на претходну годину.

Приликом планирања рада Уставног суда БиХ у наредном трогодишњем периоду треба рачунати на исти, односно већи прилив предмета у односу на претходни период.

Постоји више системских проблема који доводе до подношења овако великог броја апелација и није реално очекивати да ће они бити отклоњени у скорије вријеме. Прво, поштивање људских права и основних слобода, и уз стални напредак, још није на задовољавајућем нивоу у Босни и Херцеговини. С друге стране, знатно је порасла свијест свих грађана о њиховим правима и механизмима заштите. Као услов за подношење апелације Уставном суду БиХ не постоје ограничења у врстама ни у вриједности спора пред било којим редовним судом у Босни и Херцеговини. Осим тога, у Босни и Херцеговини постоји неколико крупних до краја неријешених питања која се тичу великог броја грађана и као таква она су узрок масовног обраћања Уставном суду БиХ. Треба нагласити и чињеницу да редовни судови приликом доношења одлука још не воде довољно рачуна о примјени стандарда људских права из Устава БиХ, односно Европске конвенције иако Европска конвенција и њени протоколи имају снагу уставних одредаба у Босни и Херцеговини. Редовни судови веома ријетко директно примјењују Европску конвенцију и протоколе који јој припадају. Такође, недовољно користе своје уставно овлашћење да захтијевају од Уставног суда БиХ да донесе одлуку о томе да ли је закон који би требали да примијене на конкретан случај сагласан са Уставом БиХ, Европском конвенцијом и њеним протоколима или са законима Босне и Херцеговине, као и у погледу постојања или домашаја неког општег правила међународног јавног права које је битно за доношење одлуке редовног суда.

У околностима континуираног повећања прилива предмета и неадекватних људских, техничких и просторних капацитета, Уставни суд БиХ био је присиљен да рјешавању наведених проблема почне да приступа на стратешки начин. Као резултат тога, на Пленарној сједници одржаној 4. јула 2014. године усвојен је први стратешки докуменат Уставног суда под називом Стратешки план Уставног суда Босне и Херцеговине за период од 2014. до 2016. године. Од 2016. године стратешки планови се иновирају на годишњем основу, те је последњи усвојен на сједници Уставног суда одржаној 23. априла 2018. године (Средњорочни план рада Уставног суда Босне и Херцеговине за период од 2019. до 2021. године).

Имајући у виду динамику промјена кључних параметара Средњорочног плана, неспорна је потреба да се приступи прилагођавању стратешког документа за сљедећи период, односно за период од 2020. до 2022. године.

Пошто је Савјет министара Босне и Херцеговине донио Одлуку о поступку средњорочног планирања, праћења и извјештавања у институцијама Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ” број 62/14) и Упутство о методологији у поступку средњорочног планирања, праћења и извјештавања у институцијама БиХ („Службени гласник БиХ” број 44/15), приликом израде стратешког документа Уставног суда БиХ праћена су упутства у вези с начином припреме, форматом и елементима за припрему средњорочних планова рада, утврђена наведеним документима.

Будући да се стратешки планови и планови рада Уставног суда БиХ не усклађују са Средњорочним програмом рада Савјета министара БиХ, то је стратешки докуменат Уставног суда БиХ заснован на релевантним документима стратешког оквира.

2. СТРАТЕШКИ ОКВИР

Устав Босне и Херцеговине

Устав БиХ, који је донесен као Анекс IV Општег оквирног споразума за мир у БиХ, успоставио је Уставни суд БиХ као независног чувара Устава БиХ и институционалног гаранта заштите прокламованих уставних принципа и вриједности, нарочито суверенитета и територијалног интегритета државе, демократског уређења, владавине права, људских права и основних слобода. Устав БиХ је установио посебан положај Уставног суда БиХ у структури државне власти као независног органа високог ауторитета. Уставни суд БиХ је издвојен из система тродиобе власти. Дакле, Уставни суд БиХ није дио законодавне, извршне, ни редовне судске власти, него је највиши уставни орган Босне и Херцеговине који гарантује поштивање и примјену Устава БиХ и, као такав, дјелује као корективни фактор за остала три сегмента власти.

Чланом VI Устава БиХ уређена су питања надлежности, састава, процедура, те коначност и обавезност одлука Уставног суда БиХ.

Правила Уставног суда БиХ

Имајући у виду да Уставом БиХ није предвиђено доношење уставног закона, односно посебног закона о Уставном суду БиХ, операционализација уставних одредаба о Уставном суду БиХ и ближе уређење организације, надлежности и поступка пред Уставним судом БиХ врше се на основу Правила, која, према члану VI/2б) Устава БиХ, доноси сâм Уставни суд БиХ већином гласова свих судија. Тиме је исказана воља уставотворца да, на тај начин, обезбиједи независност Уставног суда БиХ и његов посебан положај у систему власти. Стога, Правила Уставног суда БиХ имају уставну вриједност. Само Уставни суд може да доноси прописе и опште акте који се тичу његовог рада и његове улоге утврђене Уставом БиХ. Зато, уз Устав БиХ, Правила Уставног суда представљају основни акт организације и функционисања Уставног суда БиХ.

Стратегија за реформу сектора правде у БиХ за период од 2014. до 2018. године

Стратешка визија реформе сектора правде у БиХ за текући период је ефикасан, ефективан и координисани систем правде у БиХ, који је одговоран свим грађанима и који је потпуно усклађен са стандардима ЕУ и најбољом праксом, гарантујући владавину права. У оквиру тако дефинисане визије Стратегија као основне дугорочне приоритете сектора правде дефинише, између осталог, и сљедећа становишта:

- Даље јачати и одржавати независност, одговорност, дјелотворност, професионалност и усклађеност правосудног система који обезбјеђује владавину права у БиХ;
- Унаприједити систем међународне правне помоћи и успоставити, јачати и одржавати системе и поступке којима се гарантује једнак приступ правди у БиХ;
- Дефинисати и спровести мјере којима ће сектор правде у БиХ допринијети стварању повољнијег окружења за одржив економски развој у БиХ;
- Координисати и учинити дјелотворнијим улоге и одговорности најважнијих институција у сектору правде у БиХ с циљем постизања ефективнијег, отворенијег и одговорнијег система правде у БиХ.

Споразум о стабилизацији и придруживању

Споразумом о стабилизацији и придруживању, као општи принципи споразума који представљају основ за унутрашњу и спољну политику страна уговорница, утврђују се, између осталог, и „поштивање демократских принципа и људских права проглашених у Универзалној декларацији о људским правима и дефинисаних у Европској конвенцији о заштити људских права и основних слобода, Хелсиншком завршном акту и Париској повељи за нову Европу, поштивање принципа међународног права, укључујући пуну сарадњу с Међународним кривичним судом за бившу Југославију (МКСЈ), те владавине права и принципа тржишне привреде, у складу с документом Бонске конференције CSCE-а о економској сарадњи”.

У оквиру Главе VII Споразума – Правда, слобода и безбједност уговорено је да ће стране „у међусобној сарадњи у области правосуђа и унутрашњих послова придавати посебну важност учвршћивању владавине закона и јачању институција на свим нивоима”.

Стратегија проширења ЕУ – Вјеродостојна перспектива проширења и појачана сарадња ЕУ са Западним Балканом

У фебруару 2018. године Европска комисија је усвојила стратегију Вјеродостојна перспектива проширења за Западни Балкан и појачано ангажовање ЕУ на Западном Балкану. У наведеном документу, у дијелу 1. Владавина права, основна права, управљање, истиче се следеће: „Спровођење реформи у области владавине права, основних права и доброг управљања остаје најважније питање за Западни Балкан. То је, такође, кључно мјерило на основу којег ће ЕУ процјењивати изгледе ових земаља. Ова регија мора снажније и вјеродостојније да прихвати ове основне вриједности ЕУ. Њихово непоштивање, такође, одвраћа инвестиције и трговину. Јачање владавине права није само институционално питање. Оно захтијева друштвену трансформацију.“

Имајући у виду његову уставну улогу и надлежности, Уставни суд БиХ је важан фактор за реализацију дугорочних приоритета сектора правде утврђених Стратегијом за реформу сектора правде у БиХ за период од 2014. до 2018. године, као и за реализацију принципа и обавеза из Споразума о стабилизацији и придруживању, те реализацију приоритета из Стратегије проширења ЕУ за 2018. годину. Циљеви и обавезе дефинисани наведеним стратешким документима ће и у наредном трогодишњем периоду одређивати рад Уставног суда БиХ.

3. МАНДАТ, МИСИЈА И ВИЗИЈА

Надлежности Уставног суда БиХ дефинисане су чл. VI/3 и IV/3 Устава БиХ, те Амандманом I на Устав БиХ. Из наведених надлежности произилази мандат Уставног суда БиХ.

Мандат

Уставном суду БиХ су повјерене класичне уставноправне надлежности, као што су апстрактна (нормативна) и конкретна контрола уставности, рјешавање уставних спорова између одређених нивоа власти или између институција Босне и Херцеговине, као и апелациона надлежност. Осим тога, Уставни суд рјешава блокаде у процесу одлучивања у Парламентарној скупштини БиХ, те одлучује о било каквом спору у вези са заштитом утврђеног статуса и овлашћења Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине.

Мисија

Уставни суд БиХ својим одлукама обезбјеђује заштиту уставних принципа и вриједности, као што су суверенитет, територијални интегритет државе, демократско уређење, а нарочито принципа владавине права и, унутар њега, заштите права свих без дискриминације и отклања посљедице кршења људских права и основних слобода које су учинили редовни судови и друге институције.

Визија

Благовремена и ефективна заштита људских права и основних слобода и континуиран допринос заштити уставноправног поретка, правној сигурности и владавини права, што доприноси да се прокламовани уставни принципи и вриједности у потпуности примјењују.

4. АНАЛИЗА ОКРУЖЕЊА

Ради разумијевања контекста у којем се развија Средњорочни план рада и стварања основа за дефинисање пројеката и програма, извршена је анализа унутрашњег стања која пружа реалну слику о евентуалним слабостима и снагама Уставног суда БиХ као институције, као и анализа спољних фактора који могу да утичу на реализацију циљева.

4.1. Финансијска и управно-административна самосталност и независност Уставног суда БиХ

Уставни суд није дио законодавне, извршне, ни редовне судске власти, него је Уставом БиХ позициониран као посебна, самостална и независна власт која, на основу тог устава, дјелује као корективни фактор за остала три сегмента власти. Стога је врло битно да Уставни суд БиХ задржи своју независност која је основ гаранција владавине права, демократије и поштивања људских права.

Да би то постигао, Уставни суд БиХ мора да буде независан и у финансијским питањима, јер је финансијска независност веома важан предуслов за остале аспекте независности. Ограничавање финансијских средстава има велик потенцијал да буде механизам ограничавања независности институције. Финансијска независност подразумева да Уставни суд БиХ дефинише своје стандарде рада и добије средства довољна за његов неометани рад, односно реализацију утврђених стратешких – средњорочних и специфичних циљева, програма и пројеката, све с циљем постизања успјешних резултата рада, независно од дјеловања органа извршне и законодавне власти.

Уставом БиХ дато је овлашћење Уставном суду БиХ да доноси сопствена правила, чиме је исказана воља уставотворца да, на тај начин, обезбједи независност Уставног суда

БиХ и његов посебан положај у систему власти. Стога, Правила Уставног суда БиХ имају уставну вриједност и као таква обавезују и све друге органе власти у Босни и Херцеговини.

У складу с Правилима, независност Уставног суда БиХ се изражава, у првом реду, његовом финансијском независношћу која нужно подразумијева: потпуну самосталност Уставног суда БиХ у планирању средстава довољних за његово неометано функционисање, достављање Предсједништву БиХ тако утврђеног приједлога буџета који је усвојио Уставни суд БиХ с циљем да га укључе у приједлог буџета институција БиХ у смислу члана VIII Устава БиХ, као и самосталност Уставног суда БиХ у распоређивању одобрених средстава у складу са стварним потребама.

Међутим, и поред чињенице да Уставни суд БиХ самостално припрема, утврђује и усваја приједлог свог буџета, у даљњој процедури његовог одобравања, процедуром утврђивања државног буџета и усвајања Закона о буџету институција БиХ према постојећем законском рјешењу, Уставни суд БиХ се третира као „обични“ буџетски корисник, а његов буџет има и дијели судбину буџета осталих буџетских корисника/институција.

У коначници, наведено потврђује да је стварни однос законодавне и извршне власти према Уставном суду БиХ такав да ограничава његову финансијску независност. Стога се нужно намеће потреба да се, у складу с Правилима, Уставном суду БиХ обезбиједи посебна позиција, третман и самосталност у укупној процедури утврђивања и доношења буџета.

Даљњи битан аспект независности и самосталности Уставног суда БиХ јесте обезбјеђење његове управне и административне независности, а што се огледа у томе да Уставни суд БиХ мора да буде у стању да потпуно независно одлучује о сопственој организацији и функционисању и да само Уставни суд БиХ може да доноси прописе и опште акте који се тичу његовог рада и његове улоге утврђене Уставом БиХ. То подразумијева да нити један орган власти не може да доноси, нити да предлаже, а поготово не да налаже доношење интерних аката Уставног суда БиХ, већ то зависи искључиво од процјене и одлуке Уставног суда БиХ.

Стога, Уставни суд БиХ континуирано наставља да предузима активности, у првом реду, састанцима са члановима и представницима институција власти на највишем нивоу – Предсједништво БиХ, Парламентарна скупштина БиХ, Савјет министара БиХ – указујући, између осталог, на поједина неријешена питања значајна за Уставни суд БиХ, а у смислу досљедног и потпуног поштивања независности, самосталности, посебно у сегменту управно-административне и финансијске независности и самосталности.

4.2. Организациона структура

Чланом VI Устава БиХ прописано је да се Уставни суд БиХ састоји од девет чланова, при чему четири члана бира Представнички дом (Парламента) Федерације, два члана Народна скупштина Републике Српске, а три члана бира предсједник Европског суда за људска права након консултације с Предсједништвом.

Према Правилима Уставног суда БиХ, подршку Уставном суду пружа Секретаријат у којем се обављају студијско-аналитички, правни, стручно-оперативни, рачуноводствено-материјални, информационо-документациони, административно-технички, оперативно-технички и помоћни послови.

Организациона структура Секретаријата прописана је Одлуком о организацији Секретаријата Уставног суда Босне и Херцеговине која је усвојена 2016. године.

4.3. Људски потенцијали

Нацртом буџета институција Босне и Херцеговине за 2019. годину (с обзиром на то да у вријеме доношења Средњорочног плана буџет институција БиХ за 2019. годину није усвојен) за Уставни суд БиХ предвиђена су средства за 98 запослених, а што укључује 92 запослена у Секретаријату и шест домаћих судија, те средства за тројицу међународних судија.

Организација Секретаријата Уставног суда Босне и Херцеговине, која је примјерена потребама посла и остварењу планираних циљева, утврђена је Одлуком о организацији Секретаријата према којој су систематизована 43 радна мјеста, односно 113 извршилаца.

Потребан број извршилаца за реализацију годишњих планираних активности утврђује се годишњим планом кадрова који, на приједлог предсједника Уставног суда БиХ, одлуком утврђује Велико вијеће Уставног суда БиХ прије утврђивања приједлога буџета Уставног суда БиХ за наредну буџетску годину.

Уставни суд БиХ годинама ради улажући изузетне напоре и са истим бројем правних савјетника који су директно ангажовани у раду на предметима, односно на одлукама из основне надлежности Уставног суда БиХ.

Такође, Уставни суд БиХ већ годинама у свим својим финансијским документима континуирано истиче захтјев за додатни број извршилаца. Тек у децембру 2018. године, на поновљен захтјев Уставног суда у тој години, Одлуком Савјета министара БиХ повећан је број извршилаца за четири нова извршиоца, од којих су три ангажована у раду на предметима. Средства потребна за ново запошљавање обезбијеђена су из одобреног буџета Уставног суда за 2018. годину.

И у буџетском захтјеву за период 2020-2022. година Уставни суд БиХ тражи додатна средства за повећање броја запослених према стварним потребама посла и у складу са својом организацијом.

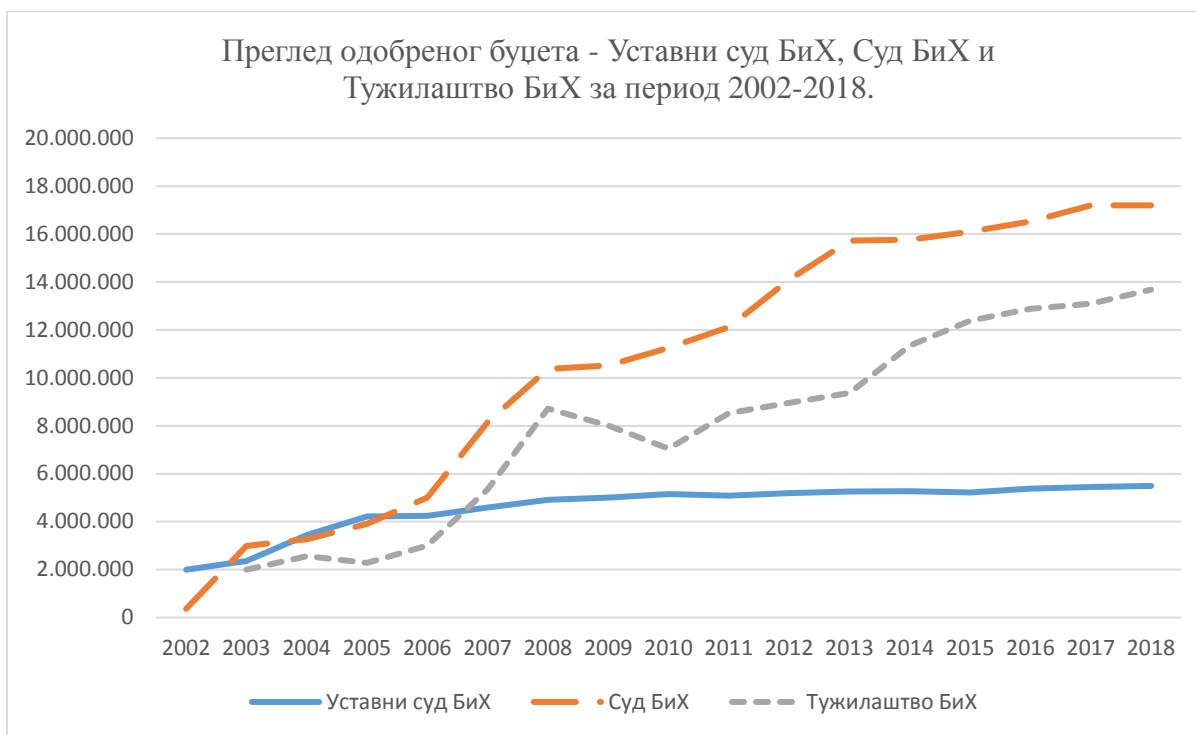
4.4. Извори финансирања

Активности Уставног суда БиХ финансирају се из буџета институција БиХ.

Уставни суд БиХ годинама се сусреће с истим проблемом – државним буџетом не одобравају му се финансијска средства која би, у складу с обимом посла и стварним

потребама, била нужна за извршавање његове улоге дефинисане Уставом БиХ и мисије у друштву.

Уз потпуно разумијевање опште економске ситуације у земљи, евидентно је да се такав рестриктивни приступ у одобравању буџетских средстава не примјењује на све институције. У сљедећем графикону је дат упоредни преглед одобреног буџета Уставног суда БиХ, Суда БиХ и Тужилаштва БиХ за период од 2002. до 2018. године.

У процесу израде буџета за 2019. годину буџетски захтјев Уставног суда БиХ утврђен је у износу од **6.450.000** КМ у оквиру којег су била планирана средства за постојећи број запослених (94) и средства за додатно запошљавање (12).

Међутим, пошто у тренутку сачињавања Средњорочног плана рада Уставног суда Босне и Херцеговине за период 2020-2022. година Закон о буџету институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2019. годину још није усвојен, Уставни суд БиХ у 2019. години послује у складу са Одлуком о привременом финансирању институција БиХ за период јануар-март 2019. године и период април-јуни 2019. године са 98 извршилаца (укључујући четири нова извршиоца) а у оквиру износа буџетских средстава одобрених за 2018. годину (**5.493.000** КМ).

Укупан захтјев за додјелу средстава за период 2020-2022. година сачињен је на основу 106 извршилаца (98 постојећих извршилаца и осам додатних извршилаца), и то за 2020.

годину у износу од 6.420.000 КМ, за 2021. годину у износу од 6.420.000 КМ, те за 2022. годину у износу од 6.420.000 КМ.

Буџетски захтјеви за сваку годину заснивају се на постојећој потрошњи (која је у оквиру Нацрта буџета за 2019. годину умањеног за износ капиталних издатака – 5.809.000) и на додатној потрошњи у којој су исказана средства потребна за ангажовање додатних осам извршилаца, капитални издаци, као и недостајући редовни издаци који нису могли да буду укључени у постојећи програм, а нужни су за обезбјеђење ефикасног и неометаног функционисања и за обављање послова из надлежности Уставног суда БиХ.

4.5. Учесници и партнери

За остварење циљева, програма и пројеката који се утврђују овим средњорочним планом рада као учесници и партнери Уставног суда БиХ у овом процесу појављују се:

- Предсједништво Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, законодавни органи ентитета и Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине, те судови и тужилаштва на свим нивоима у Босни и Херцеговини (као учесници у поступку пред Уставним судом БиХ);
- Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, Предсједништво БиХ, Савјет министара БиХ, Министарство финансија и трезора БиХ (у погледу финансирања Уставног суда);
- Служба за заједничке послове институција БиХ (у погледу унутрашње контроле и безбједности запослених, одржавања простора и инфраструктуре за потребе Уставног суда БиХ);
- Европски суд за људска права (у погледу правне сарадње на пољу заштите људских права и основних слобода);
- Канцеларија агента Савјета министара БиХ пред Европским судом за људска права (у погледу комуникације са Европским судом за људска права и извршења пресуда у односу на Босну и Херцеговину);
- Венецијанска комисија (у погледу правне сарадње на пољу заштите људских права и основних слобода);
- Високи судски и тужилачки савјет (у погледу успостављања система електронске размјене података који се евидентирају у Систему за аутоматско управљање предмета у редовним судовима који је у надлежности ВСТСБиХ (СМС) и Систему за управљање предметима Уставног суда БиХ (СУП).

4.6. Анализа SWOT

За утврђивање снага и слабости, као и прилика и пријетњи које утичу на рад Уставног суда БиХ коришћена је анализа SWOT.

	<i>ПОЗИТИВНЕ</i>	<i>НЕГАТИВНЕ</i>
<i>УНУТРАШЊЕ</i>	<p>Снаге</p> <ul style="list-style-type: none"> - Професионалан и стручан кадар - Квалитетни интерни акти који уређују организацију и систематизацију - Добро развијен систем интерне размјене информација (вертикално и хоризонтално), сарадња и тимски рад - Отвореност прихватања и лако прилагођавање промјенама у организацији рада - Успостављен одговарајући систем праћења рада оцјењивањем - Добри међуљудски односи - Квалитетна ИТ подршка 	<p>Слабости</p> <ul style="list-style-type: none"> - Недовољна попуњеност систематизованих радних мјеста - Потреба унапређења у сегменту стратешког планирања и развоју система финансијског управљања и контроле
<i>СПОЉНЕ</i>	<p>Прилике</p> <ul style="list-style-type: none"> - Редовно финансирање из буџета - Могућност приступа донаторским средствима (у сегменту финансирања стручних скупова и публикација) 	<p>Пријетње</p> <ul style="list-style-type: none"> - Недовољна финансијска средства (посебно у сегменту обезбјеђења потребног броја извршилаца и стварања адекватних просторних услова за рад) - Недосљедно и непотпуно поштивање независности, самосталности и значаја Уставног суда БиХ - Политички и медијски притисци

5. ПРОГРАМСКА ОПРЕДЈЕЉЕЊА

Средњорочни циљ

Средњорочни циљ: Заштита уставних принципа и вриједности и јачање владавине права

Специфични циљ

Специфични циљ: Обезбјеђење заштите уставних принципа и вриједности

Програм

Програм: Рјешавање предмета из уставносудске надлежности

Пројекат/програмска активност

У оквиру програма „Рјешавање предмета из уставносудске надлежности“ идентификован је следећи пројекат/активност:

Пројекат 1. Рјешавање предмета из уставносудске надлежности

6. РЕСУРСИ И КАПАЦИТЕТИ ПОТРЕБНИ ЗА ПОСТИЗАЊЕ ЦИЉЕВА

На основу анализе стварних потреба посла, Уставни суд БиХ за сваку годину усваја план рада и план кадрова за наредну годину, који служе као основ за припрему приједлога буџета Уставног суда БиХ за ту годину.

Имајући у виду тренутни и очекивани број новопримљених предмета, стање предмета у раду и динамику њиховог рјешавања, те број извршилаца, очито је да је број извршилаца, у првом реду стручног особља које је непосредно ангажовано у раду на предметима из основне надлежности Уставног суда БиХ, недовољан да би се обезбиједило неометано, независно, ефикасно и благовремено функционисање и вршење послова из надлежности Уставног суда БиХ утврђених Уставом БиХ.

Такође, мора да се констатује спорост у обезбјеђивању адекватних просторних услова за рад Уставног суда БиХ, односно чињеница да ни након тринаест година још није у потпуности спроведен закључак Предсједништва Босне и Херцеговине из 2004. године којим је утврђено да ће Уставни суд Босне и Херцеговине наставити да користи (у потпуности) простор на трећем спрату зграде Предсједништва БиХ, који је до 6. априла 1992. године користио искључиво и у цјелини Уставни суд СР Босне и Херцеговине.

Државна комисија за границу БиХ, и поред више пута поновљених иницијатива и ургенција за предају, наставила је да користи једну просторију. Наведено неће значајније утицати на услове рада Суда, али, ипак, није у складу са закључком Предсједништва БиХ из 2004. године према којем све просторије на трећем спрату треба да буду предате

Уставном суду БиХ. Уставни суд БиХ, када се стекну услови за то, требало би да настоји да му се и та просторија преда на коришћење. Рјешавање овог питања веома је значајно ради планираног и нужног успостављања заокруженог система одговарајућих безбједносних мјера које у овом тренутку није могуће у потпуности спровести с обзиром на то да Уставни суд БиХ још није једини/искључиви корисник свог простора.

Тиме се показује да је нужно у наредном периоду отпочети активности, заједно са стратешким партнерима унутар БиХ, да се Уставном суду омогући да користи посебну зграду, чиме би се остварили услови за његов несметан и успјешан рад. Постојеће просторије у згради Предсједништва, поред релативно коректних услова, намећу перцепцију у јавности о зависности Уставног суда од извршне власти.

7. ОКВИР ЗА ПРАЋЕЊЕ СПРОВОЂЕЊА ПЛАНА И ЕВАЛУАЦИЈУ РЕЗУЛТАТА

7.1. Показатељи резултата

Ради праћења остварења утврђеног програма и пројекта, Акционим планом Средњорочног плана рада Уставног суда БиХ дефинисани су посебни показатељи резултата:

1. Број ријешених предмета у односу на број примљених предмета;
2. Просјечан трошак рјешавања предмета;
3. Просјечно вријеме рјешавања предмета;
4. Максимално вријеме рјешавања предмета од његовог пријема у Суд.

7.2. Мониторинг и извјештавање

Мониторинг, односно праћење спровођења овог средњорочног плана подразумијева систематско и редовно праћење напретка у имплементацији пројеката и акционог плана, те вредновање напретка у реализацији дефинисаних циљева и њиховог остварења, као и евентуално редефинисање постављених циљева, програма и пројеката.

Генерални секретар Уставног суда БиХ задужен је за континуирану имплементацију и праћење реализације Средњорочног плана рада Уставног суда БиХ за период од 2020. до 2022. године уз обавезу да достави извјештаје о раду Уставном суду БиХ на годишњем основу.

Број: СУ-04-308-1/19
24. априла 2019. године
Сарајево

Предсједник
Уставног суда Босне и Херцеговине
Златко М. Кнежевић